

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 Rs 104451 22 Rsž

Novi Travnik, 06.01.2023. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Alme Islamović, kao predsjednice vijeća, Nijaza Krnjić i Stane Imamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja E.G. sin H. iz B., ... zastupan po punomoćnicima Husejnbegović Esmi i Rustempašić Safetu, advokatima iz zajedničke advokatske kancelarije u Bugojnu, protiv tužene JKP „Vodovod i kanalizacija“ d.o.o. Bugojno, ul. Slobode bb, zastupano po v.d. Duraković Husrefu, radi isplate naknade potraživanja iz radnog odnosa, vrijednost spora 3.040,02 KM, odlučujući o žalbi tužene izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 Rs 104451 21 Rs od 20.01.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 06.01.2023. godine, donijelo je sljedeću:

PRESUDU

Žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj: 46 0 Rs 104451 21 Rs od 20.01.2022. godine.

Odbija se tužitelj sa zahtjevom za naknadu troškova postupka na ime sastava odgovora na žalbu u iznosu od 351,00 KM kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda odlučeno je sljedeće:

OBAVEZUJE SE tuženi JKP “Vodovod i kanalizacija” d.o.o Bugojno da tužitelju na ime naknade za ishranu za period od 01.09. 2020. - 30.06. 2021. godine isplati iznos od 1.869,29 KM na ime naknade za troškove prevoza na relaciji Vrbanja-Ulica Slobode-Vrbanja za period od 01.09. 2020-30.06. 2021. godine iznos od 245,00 KM, na ime naknade za korištenje godišnjeg odmora za 2019. iznos od 479,00 KM, na ime naknade za korištenje godišnjeg odmora za 2020. godinu iznos od 475,00 KM, a sve sa zateznom zakonskom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate, kao i da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.132,00 KM, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavila tužena u kojoj ističe da je tokom cijelog postupka kod prvostepenog suda isticao situaciju u kojoj se nalazi, da je pod stalnim blokadama žiro računa po presudama tužitelja i ostalih radnika, te se na taj način doveo u situaciju da nije mogao na vrijeme plaćati ugovorene rate. Tužena je tokom cijelog postupka isticala da je razlog neplaćanja teška materijalno-financijska situacija, te da zbog toga nije mogao ugovorene rate isplaćivati na vrijeme. U žalbi se dalje ističe da je sa Poreznom upravom F BiH potpisao Aneks sporazuma od 06.08.2018. godine o odgođenom plaćanju javnih prihoda na glavni dug u iznosu od

276.798,18 KM, na ime troškova, kamata na sporazum a što sve otežava poslovanje preduzeća. Na kraju žalbe predlaže potpisivanje sudske ili vansudske nagodbe.

U blagovremenom odgovoru tužitelja na žalbu tužene se predlaže da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda uz zahtjev za naknadnu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 351,00 KM.

Nakon što je drugostepeni sud ispitao pobijanu presudu u granicama razloga iznesenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno članu 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), donio je odluku kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa, osporene presude, pa i žalbe, proizilazi da su parnične stranke pred sudom u skladu sa članom 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, a koji su decidno navedeni u obrazloženju presude.

Cijeneći izvedene dokaze slobodnom ocjenom u skladu sa članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH prvostepeni sud je utvrdio činjenično stanje.

Iz istog proizilazi da je nesporan među parničnim strankama osnov i visina tužbenog zahtjeva, te da iz platnih lista na plaću tužitelja kojem je izdavao tuženi svaki mjesec pa i za utuženi period proizilazi da je tužitelj redovno dolazio na posao i obavljao svoje poslove. Dalje iz spisa proizilazi da je on godišnji radnik tužene gdje je obavljao redovne poslove i zadatke ali mu tužena nije isplaćivala naknadu za ishranu za sporni period. Tužitelj tužbenim zahtjevom potražuje naknadu za ishranu, naknadu za troškove prijevoza i naknadu za korištenje godišnjeg odmora za 2019. i 2020. godinu.

Među parničnim strankama sporno je da li je osnovan tužbeni zahtjev tužitelja odnosno da li je prvostepeni sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

Radi razjašnjenja naprijed navedenih spornih činjenica prvostepeni sud je cijenio izvedene dokaze i donio odluku kao u izreci prvostepene presude. Ovo iz razloga što iz nalaza i mišljenje vještaka financijske struke proizilazi da tužitelju nije isplaćivana naknada za topli obrok za period od 01.01.2020. godine do 31.06.2020. godine, a da iz navedenog nalaza i mišljenja proizilazi da tužena duguje tužitelju iznos od 1869,29 KM. Isto tako prvostepeni sud je shodno nalazu i mišljenju vještaka financijske struke utvrdio da tužitelju nije isplaćivana naknada za prijevoz za isti period u iznosu od 245,00 KM, pa je udovoljio i ovom dijelu tužbenog zahtjeva a u smislu člana 14. Granskog kolektivnog ugovora a u vezi sa članom 75. Zakona o radu gdje je utvrđena naknada za ishranu u toku rada u visini 1% prosječne neto plaće u F BiH prema podacima Federalnog zavoda za statistiku. Prvostepeni sud je donio pravilnu odluku kada je obavezao tuženog da tužitelj isplati naknadu za korištenje godišnjeg odmora za sporni period a u skladu sa članom 21. Okvirnog kolektivnog ugovora o pravima i obavezama

poslodavaca i radnika u oblasti komunalne privrede kojim je regulisano da ukoliko nije utvrđena visina regresa ugovorom o radu i pravilnikom o radu poslodavac je obavezan radnike isplatiti regres u visini najmanje 50% prosječne plaće u F BiH u prethodna tri mjeseca prema posljednjim objavljenom podacima Federalnog zavoda za statistiku. Shodno navedenom prvostepeni sud je donio pravilnu i zakonitu odluku. Žalba je neosnovana jer ista ne sadrži niti jedan razlog za izjavljivanje žalbe, osim navoda žalitelja kojim se ističe teška finansijska situacija kod tužene. Žalitelj ne pobija presudu niti zbog jednog razloga predviđenog ZPP-om, pa je takva žalba neosnovana i zbog toga odbijena. Teška finansijska situacija nije razlog da bi se istoj moglo udovoljiti i isti ne utiče na zakonitost i pravilnost ožalbene presude. Zato je žalba žalioaca odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostepena presuda.

U pogledu zahtjeva tužene za naknadu sastava odgovora na žalbu u iznosu od 351,00 KM, ovaj sud nalazi da takav zahtjev nije osnovan obzirom da se radi o radnji koja nije bila neophodna, a niti je propisana kao obavezna, te kako ni sadržaj istog ne opravdava donošenje odluke u smislu člana 387. stav 1. a u svezi sa članom 314. ZPP-a to je ovaj sud donio kao u izreci.

Kako ne postoje razlozi na koje se u žalbi ukazuje, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je drugostepeni sud žalbu odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu, a na osnovu člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća
Alma Islamović